

عنوان مقاله:

کاربرد شناسایی دوره عمر سازمان در تدوین استراتژی های اصلی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی مدیریت (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مانی الهی - کارشناس ارشد مهندسی صنایع - شرکت ساپکو

کاوه محمدسیروس - استادیار دانشکده مهندسی صنایع - دانشگاه صنعتی امیرکبیر

خلاصه مقاله:

در حال حاضر سازمان ها اغلب استراتژی های کلان خود را از طریق مدل های IEF، ADL، Portfolio، SPACE، و ... به دست می آورند و مدل " دوره عمر سازمان " یا مورد استفاده قرار نمی گیرد یا فقط، در زمان تدوین استراتژی های اصلی مورد استفاده واقع می شود. در نظر نگرفتن موقعیت سازمان بر روی منحنی دوره عمر خود در زمان تدوین استراتژی های کلان، اغلب، موجب بروز مشکلاتی در زمان تدوین و سپس اجرای استراتژی های اصلی می گردد زیرا، بعضاً استراتژی هایی برای سازمان تدوین می گردند که عملاً، نه تنها موجب رشد سازمان نمی شوند. بلکه، بقای سازمان را نیز به خطر می اندازند. در این مقاله، سعی بر این است که بر پایه یک مطالعه تطبیقی و با ترکیب مفاهیم دوره عمر سازمان براساس نظریه ادیزس و استراتژی های اصلی 13 گانه دیوید، استراتژی های اصلی بالقوه مناسب برای سازمان، در هر یک از مراحل دوره عمر خود، تعیین و معرفی گردد.

کلمات کلیدی:

مدیریت استراتژیک - دوره عمر سازمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/39999>

